

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poște și la librării.

În România:

la dl Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 creșterii v. a. sau 15 bani rom.

Români pentru Români.

Correspondentul din Viena al „Dreptății” exprimă mai cănd era părerea, că ar fi bine ca în delegațiuni să fie și un Român bucovinean. Un Român bucovinean, dela care se pare că acel correspondent aștepta să fie un bun patriot, a fost și până acum, numai nu a prea dat semne că a fost.

În marea discuție din urmă asupra chestiei române, în parlamentul român, dl T. Maiorescu asemenea zise, că ar fi bine să vorbească Românii bucovineni din delegațiuni despre noi.

Așteptările acestea sunt numai o dovadă despre nefericita obscuritate, în care sunt învăliși încă simburii cei mai interni politici ai unor bărbați politici bucovineni, între care se află și dl mareșal Lupul.

Dl Lupul este membru în delegațiunea austriacă și — a vorbit despre noi! Acest fapt îl face, vrând-nevrând, subiect al comentariului nostru.

Ce a vorbit dl Lupul?

Textele nu sînt încă destul de complete, dar și din cele ce le avem rezultă, că el a vorbit așa precum ne temeam că ar vorbi, adică nu pentru noi și ca un fel de *Beschwoichtigungsrath*.

Deputatul ceh tinăr, Dr. Páczak, a pus în clară lumină indiscutabilul fapt, că în Ungaria se petrec lucruri, care asemenea contribuie a conturba dezvoltarea imperiului; el a zis, că poporul maghiar este în monarhie unul dintre cele trei popoare, pentru care celelalte sînt înlăturate, și a cerut lămuriri întrucât este exact că „din interviewul cu ministrul rus Witte rezultă, că persecutarea națiunii române ar fi produs de această parte frițiunii externe?” Páczak voia așadar lămuriri clare și asupra chestiei noastre; și pentru aceste lămuriri provocate de deputatul ceh am fi putut să-i fim foarte mulțumitori.

Nu avem încă textul autentic al răspunsului dat de Kálnoky, care după extrasul apărut în „Pester Lloyd” de Luni a zis numai ca „principiul de ne-intervenție” este observat și față cu România.

Dar' între Kálnoky și Páczak s'a vorbit — foarte pe nechemate, deși ca delegat cu tot dreptul — dl mareșal al Bucovinei Ioan Lupul.

El a vorbit în contra lui Páczak în general. Aceasta ne face să admitem, că dl Lupul a potrivit și despre noi cuvântul său astfel, ca să se numerească în cadrul general și a zis tot după „Pester Lloyd” că: „El speră, că și cu privire la națiunea română va domni totdeauna dreptatea”.

Nu putem crede, că aceste cuvinte au fost zise, ca ele să fie luate în seamă de Unguri, ci din contră ca să întemeieze o convingere ce le convine prea bine lor, anume convingerea, că lumea poate să aibă, ca și d-sa, dl mareșal Lupul, încredere în dreptatea maghiară.

Pentru acest fel de-a vorbi în favorul nostru nu-i putem fi de loc mulțumitori dlui delegat Lupul. Speranțele de acestea a mai exprimat d-sa și mai înainte. În discuția urmată la 1866 (în 11 Dec.) în dieta Bucovinei asupra dualismului ce se pregătea d-sa vorbira în același chip. De atunci au trecut mulți ani, și Ungurii multe au făcut de se putea convinge și dl Lupul că nu astfel se vorbește, când după aproape treizeci de ani de amăgire vorbești despre aceeași chestiune în care trebuie să vezi că te-ai amăgit.

Și deoare-ce trebuie să credem că dl Lupul este capabil să-și măsoare efectul cuvintelor sale, zicem că decât să ne servească în acest chip mai bine tăcea. Dinsul tace atât de des asupra intereselor cu adevărat naționale chiar ale Bucovinei, încât dacă tăcea și despre noi, nu ni-ar fi fost mirarea mai mare, dar' nici nu ne-am fi adus probabil aminte că și d-sa a fost de față în delegațiuni.

Așa, stăm sub o impresie penibilă și ne întrebăm aproape: „Cine l-a pus să vorbească?” — Căci Românii nu l-au rugat.

Ni-s'a dat a constata și aici ce deosebite este între acest deputat român din Bucovina și felul în care poporul român bucovinean s'a pronunțat în aceeași chestiune. Ce caldă a fost protestarea poporului, când cu procesul Memorandului, ce goală, ce penibilă, ce fără rost național vorba reprezentantului lui!

Cunoaștem și noi Bucovina și năcazurile ei. Acolo dl Lupul are teren de lucru dacă vrea să ajute. Lucre acolo și dacă nu poate să ne ajute, decât așa, ca în delegațiuni, de-ne pace,

căci noi avem alți amici și mai buni și mai siguri și mai inteligenți. Român fiind de-ne voce ca cel puțin atîta să-l rugăm: să ne lase în pace!

Archiducele Albrecht — spun foile maghiare — se va retrage în curînd din armată. Aceasta în urma virstei sale înaintate

Archiducele Albrecht a împlinit vîrsta de 77 ani. În armată servește de 58 ani. Ca militar s'a distins deja înainte cu jumătate de veac, când la 1844 a condus marile manevre din Moravia. La 1851 a devenit comandant al corpului III. de armată și apoi guvernator militar al Ungariei, demnitate pe care a ocupat-o nouă ani de zile. La 1866 a raportat asupra Italienilor victoria dela Custozza, după care a fost numit prim-inspector peste întreaga armată comună. Pentru noi Românii, totdeauna a avut o mare simpatie. Urmaș în demnitatea ce ocupă acum, se crede că ti va fi baronul Schönfeld.

Recepțiunea confesiunilor de către M. Sa. În alocațiunea, prin care primarele Vaszary a salutată pe M. Sa cu privilegiul recepțiunii dela Balassa-Gyarmath, a zis între altele următoarele: „În lupta spirituală ce a înecat nu demult, am apărut un drept isvort din dogmă și care a existat în patria noastră nouă secol de-arîndul. Noi l-am apărut nu numai conform religiei noastre, ci convingerii noastre și în interesul bine primit al patriei și al tronului, și deși posibilitatea de a pierde acest drept ne umple inimile de cea mai mare îngrijire, aceasta nu ne poate sdruncina supunerea noastră omagială, nu ne poate frînge credința noastră”. Monarhul răspunde: „Sînt convins, că preoțimea sfințită noastră bisericii va păstra și pe viitor virtuțile sale cetățenești tradiționale, credința sa neclintită față cu tronul și patriotismul său”.

La alocațiunea archimandritului diecesei sîrbesti de Buda, Telecki, M. Sa a zis: „Dee cerul, ca activitatea d-voastre preoțască și patriotică să fie încoronată de succes, și fiți asigurați de grația Mea continuă”.

Cătră deputațiunea Ovireilor care de astă-dată au fost primiți în rînd cu celelalte confesiuni, M. Sa a zis: „Față cu popoarele Mele, diversitatea relațiilor nu formează un părete despărțitor în inima Mea”.

Kálnoky despre România. Contele Kálnoky a răspuns la interpelețiunea făcută de Cehul-tinăr Pařac în delegațiuni cu privire la România următoarele:

Dar' scenele din acest „Preot din Noeni” nu es din cadrul întîmplărilor dintr'un sat, nu au nimic particular, nimic deosebit de caracteristic și se fie totuși „prețioase”, ca ceva rar? Sînt cam tot atât de prețioase, pe cît de corectă este și expresiunea lui „gm” asupra cuprinsului cărții ce-i numit — *horribile dictu* — un „cuprins interior”!

Cu „tendența foarte laudabilă” din acest pasagiu ne vom mai ocupa.

Dl „gm” îmi face impresia că a voit să aplice — ce nu putea face un spirit care distinge bine — un criteriu mare unei lucrări fără de importanță, pe care voește să o salveze însă recunoscîndu-o ca reușită „în mare parte”: „Scrierea” — se mai zice — „ar fi satisfăcut pe cetitorii români, în măsură mult mai mare”, dacă etc., adică într'o măsură oare-care a satisfăcut; „gm” nu este exigent, se simte dinsul mulțumit și „Gazeta” pare-că pretinde ca alții să nu aibă pretenții mai superioare. Cine-i de vină dacă gustul d-sale este cam curios, dacă este satisfăcut de opera domnului canonic Papiu?

Înțeleg deci perfect pentru-ce „Argiraspid” trebuia să pună în evidență părți pe care „gm” nici le-a putut simți; dar' nu înțeleg ca „Gazeta” să se apere o carte după-ce intențiile acesteia le-a desvîlit un critic mai bine simțitor decît „gm” și după-ce este evident că aceste intenții nu sînt „foarte laudabile”. Lui „gm” ti poți zice „fericiți cei săraci cu duhul”, dar' „Gazeta” nu-i este permis să se identifice cu cei-ce merită să li-se aplice

O altă țeară vecină, despre care ar dorî comisiunea să zică câteva cuvinte, e România. Dintre țările ce nu aparțin triplei alianțe, România a fost cea dintîiu, care a recunoscut scopurile adevărat pacifice ale aceleia și s'a decis a le profesă și a căuta un razim la puterile centrale ale Europei-de-Vest. Raporturile foarte amicale pe care le întîrîm decî de ani de zile cu România, s'au dovedit a fi durabile, și impulsul ce l-au dat regele și guvernul în această privință, a găsit un răsădit crescînd în țeară. Aceste raporturi amicale față cu România și guvernul aceleia ne îndreptătesc a da expresiune convingerii, că ea va și se țînd între marginile cuvenite curentele agitatoare îndreptate în contra liniștii și ordinii țării vecine, și va face tot ce crede de cuvință spre a-și îndeplini datorințele de bun vecin. Eu sînt convins, că tocmai raporturile amicale între guverne vor înlătura eventualele greutăți și noi putem evita ori-ce turburare în această direcțiune. În privința politică-comercială am creat și cu România o stare de lucruri, care, ce-i drept, nu corespunde dorințelor noastre, anume unui tratat tariflar, dar' care învoală la tot cazul o regulare a raporturilor noastre și oferă o garanție, că și pe terenul acesta vor urma raporturi mai bune ca cele din anii din urmă. Eu așa cred, că aceasta e foarte de dorit pentru toți.

Cartea dlui Urechia asupra alianței Ungurilor și Românilor la 1849 este obiectul unui articol în „Deutsche Zeitung” de Marti, 18 Septembrie. În marea și de publicațiuni, care s'au făcut în chestiunea aceasta de sigur cea mai nouă, a presidentului Ligei, senatorului V. A. Urechia este una din cele mai importante; dacă nu cea mai importantă pentru-că ea rămîne pe teritor curat istoric și arată că între România și Ungaria lucrurile n'au fost totdeauna ca azi”. Convenția primă, ce-i cunoscută cetitorilor nostri, este tradusă întregă. Răspunsurile date de Unguri sînt numite „slabe în pulpe”.

Frații Maghiarilor — Polonii, par-că nu prea se simt bine în împărățiile în care se află. O telegramă dela 14 Septembrie anunța, că în Tarnopol s'a descoperit un complot — de tineri, care avea scopul de a rupe Galizia și Lodomeria de către Austria și a înțemeia noul regat polon. În acest complot sînt încurați vre-o 70 de seminaști, gimnasiști și elevi ai unei școale reale. E copilarie, dar' ea arată ce curent ascunde toată societatea polonă. — În același timp se scrie

această zicală. Dacă articolul din nr. 195 al „Gazetei” însemnează o identificare, așa cum o înțeleg eu, atunci ni-s'ar impune mai multă, ba chiar o deosebită atenție pentru operele pe care „Gazeta” le recomandă publicului, scriind de pildă:

„De aceea „Protul din Noeni” merită a fi citit și răspîndit în popor” ca o lectură morală folositoare, nefîind lipsită nici de un caracter istoric, asemenea folositor și de interes”.

Zice „gm”!

Să citească chiar „poporul” această operă?!

Dar' ce zice opera lui „Argirobarb” despre popor? Și ce recomandă „Gazeta”, care se zice că este democrat, poporului? Aici zăcă dracul. Aici este Rodosul, peste care „Gazeta” nu a putut sari — nici cu opin-teala din nr. 195! Pentru-că nu va pute nici-meni să neghe, că Preotul din Noeni dă poporului nefastă învățătură.

„Argirobarb” scrie, ca să fie „răspîndit în popor”, textul:

„Nu credeți în vorbele luate din vînt, că deși este ceva din toate câte se mai vorbesc, lucrurile nu pot să steie chiar așa, precum le făuresc oamenii; apoi și de alt-cum trebile țării nu sînt încredințate în mîna noastră, acolo sînt cei mai mari, ei se îngrijesc de toate, ei știu ce au de făcut. A noastră datorie este să fim cetățeni buni, cu credință cătră Tron, cu cinste și supunere cătră diregători, să fim în pace, să lăsăm ce e al altuia și să

din Berlin, din 12 Sept. cătră „Allgemeine Zeitung” din München, că în districtul Bromberg un nobil polon a ținut din incidentul sîrbării revoluției lui Kosciuszko un discurs: „Voi Polonii Poloni să rămîneți și la nevoe să vă apărați cu sîcurea și coasa. Un rege nu avem acum. În vremile de mai înainte arhiepiscopul lua conducerea în astfel de vremuri. Așa țineți azi la el și priviți-l de rege al vostru”. „Allgemeine Zeitung” scrie, că trebuie să așteptăm ce vor descoperi autoritățile, care „cu greu vor fi lăsat neconsiderată urma ce li-s'a indicat”. — Știrile sînt interesante. Ele vor interesa foarte mult mai ales pe frații din Bucovina, unde tot Polonii și Jidovii sînt obraznicii, care le impută că ar fi Daco-Români și irredentiști.

Adresă de recunoștință

domnului V. A. Urechia.

Adresa Românilor din Sibiu cătră binemeritul president al Ligei, este de următorul cuprins:

Ilustre domnule!

Plîm de mîndrie și covîrșii de admirație cetă-am grandioasă și operă „Vocile latine”. Ea a probat într'un chip ce a săpăcit pe adversarii și a întrecut cele mai temerare așteptări ale noastre, că frații de un sânge, că lumea multă și învățată ne iubește în nefericirea noastră și sprijinește legitimele noastre aspirații.

Dar' abia ne-am recules de sub impresiunile acestei monumentale lucrări, și ead mîncă D-Tale stîrnuitoare și neobosită ne-a înestrat cu o nouă merituosă lucrare. Prin „Actele inedite” ai dovedit adversarilor nostri cu vorbele lor proprii, că nedreptate ne fac când pun la îndoială fidelitatea noastră cătră Tron și patrie și neagă patriotismul aspirațiilor noastre. Li-ai dovedit cu actele lor proprii, că dîmulele cu care ne gratifică, lor li-se cuvin și că nimc nu cerem ce nu ni-ar fi promis cu priosință întemeietorii atotputerniciei lor de astăzi.

Și pe când ne dam seamă de progresul ce cauza noastră a făcut prin aceste două roade ale generosității D-Tale, Te vedem din nou la lucru, ca să ne promovezi interesele în Conferența interparlamentară din Haga. Nefîind seamă de virstă și înaintat, ai ales la acest areopag al pdoi și dreptății, ai primit în numele nostru lupta cu intrîgile și influențele guvernamentale și — ai învins!

Eată trei opere titanice, rodul unei scurte vacanțe de vară!

Reîntors în patrie, ca să-ți continui cu obicinuită. Ți sîrguim mînuirea de luminător al neamului și conducător al năzuințelor sale

ne îndestulim cu ce ni-a dat soartea, că și dacă va fi ceva vom căuta să suportăm sarcina, pentru-că știți cum e zicală — rîul pe oameni umblă”.

Și Argiraspid comentează:

„Poartă condeii acelu om, care este capabil să zică, că fiind zicală „rîul pe oameni umblă” — noi să nu mai cercetăm ce fac cei mari?!”

„Poartă un condeiu acelu om, care voește să mărginească aspirațiile poporului la animalica vieță de toată ziua, care vorbind de cei încredințați cu puterea, nu-i spune că popoarele „încredințează” puterea celor-ce le conduc și că numai cine a încredințat-o poate să și asculte de ei?!”

Democrația, care este sinceră, care este geloasă de teoriile sale, nu poate permite ca ele să fie urmărite de broșuri a la Argirobarb și ea proscribe un ziar, care recomandă astfel de lucruri. Chestia este mult mai serioasă, decît voește s'o facă „Gazeta”, care crede, că citînd stilul brutal al lui Argiraspid — a sfîrșit-o! Este însă o naivitate a crede așa ceva. A spus-o înaintea ei, în critica sa însuși Argiraspid, că e brutal, deci că voește a fi brutal în acest caz special. Eu recunosc în aceasta conștiința faptei comise, și nu-i pot face criticii lui „Argiraspid” imputarea, că nu ar „pricepe” literatură, pentru-că a fost brutal. Dacă „Gazeta” voia să decline ori-ce responsabilitate — ce este după cele ce am zis până aci cam greu — ar fi trebuit să dovedească, că în adevăr „Argiraspid” a făcut

FOIȚA „TRIBUNEI”

Curiosități.

Discuțiuni literare în vremile acestea de grea politică? Fie binevenite, căci sînt o dovadă, că nu toți sîntem atât de absorbiți, încât să nu mai găsim timp și pentru musele ce de altfel amuțesc în vreme de răboiu.

Ca al treilea — ce nu mî pot bucura însă ca *tertius* din zicala latină — ași dori să stabilesc bilanțul succesului și rușinii între „Argirobarb” și „Argiraspid”, „gm”, folie-tonist al „Gazetei” și „Argiraspid” a doua-oară.

„Argiraspid” însemna în vechime ostaș cu scut de argint, deci scut tare; și din bilanțul meu, va reeși că în adevăr „Argiraspid” din „Tribuna” nu s'a întors acasă pe scutul seu, ci cu scutul seu din lupta cu „Argirobarb” și — „Gazeta”, mama, care are motiv să-i închină fiului seu „gm” ușa și avînd milă de el, să se păzească a-i zice:

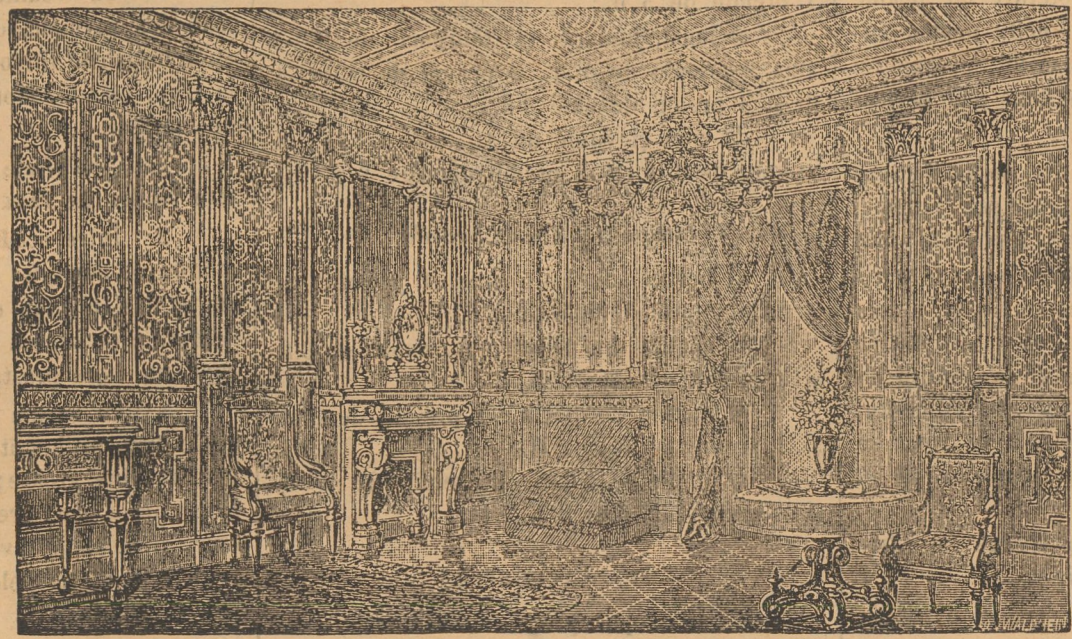
Du-te la oștire, pentru țeară mori
Și-ți va fi mormîntul coronat cu flori!

Pentru-că nu va învinge ca răposatul Stefan-Vodă!

„Argiraspid” ne scrie și noi reproducem fidel: „Dacă în „Gazeta Transilvaniei” Nr. 176, dela 12/24 August 1894 nu ar fi apărut o dare de seamă destul de caraghioasă asupra acelei cărți nu aș fi scris critica mea; dar' când se scot la iveală și se laudă astfel de nemernicii, trebuie să rectific eroarea ce se

PRIMA FABRICĂ SIBIIANĂ
DE MOBILE ȘI TEMPLĂRIE DE CLĂDIRI
FRITZ W. ELGES.

[1970] 3-10

Fabrica:
strada Sării 37.

Depozitul:
strada Trenului 5.

Mare deposit

de
arangiamente elegante pentru saloane, dormitoare, sufragerii, locuințe și bucătării, precum și mese de scris pentru dame și domni, otomane, gețuri în stil obicnuit și antic-german după fasonul cel mai nou.
Garnituri elegante de salon dela 120 fl. în sus; sufragerii complete în stil antic-german cu gețuri dela 290 fl. în sus. Dormitoare complete dela 140 fl. în sus.

Asortiment în matrațe de pěr și de iarbă de mare.

Se execută: lucrări de clădiri, portale, arangiamente pentru bolte, hotel, cafenele, școale și biserici, precum altare, sacristaie și tronuri.

Primește comande din afară după mostre anumite sub garanție pentru material uscat pe lungă executare elegantă și cu stil sub condițiile cele mai culante.

Furnire de nuc, de stejar și de brad precum și lucrări de sculptură se execută după desennuri cu prețurile cele mai ieftine.

Prețuri curente la cerere gratis și franco.

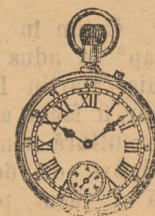
Oroloage de aur pentru dame dela 15 fl. în sus.

P. T.

Am onorul a anunța prin aceasta cu distins respect, că am deschis sub firma

Julius Erös,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 41,
un atelier de ciasornicar

împreună cu un deposit bine asortat de oroloage.

Prin praxa mea de mai mulți ani în branșa aceasta, prin convexiunile mele cu firmele cele mai acreditate și mai ales fiind provăzută cu capitalul necesar, mă aflu în plăcută poziție a ține în depositul meu totdeauna numai oroloage de speciile cele mai bune și cu prețurile cele mai ieftine. Astfel am totdeauna în deposit oroloage de Longines Bilodes, Halbmond, Stern, Hahn și Urania, care fabricate sunt sigur cele mai bune oroloage de buzunar de Svițera. Afară de acestea am în deposit cele mai bune și mai nou oroloage cu câlindar, oroloage cu pendulă, oroloage deșteptătoare, oroloage de părete, oroloage de decorațiune, lanțuri pentru oroloage, coliere, jujuuri și juvaere, de aur, de argint, de nickel și de metal alb, asemenea tot felul de părți constitutive de oroloage, precum sticle, arătători, coarde, verigi, carabine, cheițe și tot felul de articoli aparținători branșei acesteia. În atelierul meu se execută toate reparaturile bine și ieftin; comanda din afară, cu considerare la portul postal, se execută deasemenea foarte ieftin și cu îngrijire. Pentru tot orologiul, care s'a reparat, ori s'a cumpărat la mine dau garanție cinstită de 2 ani; praxa mea îndelungată de mai mulți ani și activitatea mea continuă mă îndreptătesc la speranța, că cât de curând îmi voi asigura încrederea p. t. publicului. Rugându-mă pentru sprigin binevoitor, semnez

[2078] 2-10

cu distinsă stimă

Julius Erös.

Oroloage cu pendulă (regulator), se trage odată la 8 zile, dela 40 fl. în sus.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentală

Sistemul nervos
și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marea postale. [16] 29-52

Eduard Bendt, Braunschweig.

În editura „Institutului tipografic”

a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMSA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Săptămâna
penultimă

Losuri à 1 fl. dela expoziția din

Lemberg.

[2090] 5-14

Câștigul principal

60.000 Florini.

11 Losuri 10 fl. —
6 Losuri 5 fl. 50

pentru porto și lista câștigurilor sunt a se alătura încă 20 cr.

recomandă:

Biurul de loterie
al expozițiunii regnicolare din Lemberg.

Viena, I. Bartensteingasse 4.

Se capătă în Sibiu la **Iacob L. Adler**, schimbător de bani.

Subsemnații au onorul a înconștiința P. T. publicul, că domnul

Iosif Binder

s'a instalat în

GRĂDINA BERERIEI
și în localitățile restaurațiunii

unde îi stă P. T. publicului la dispoziție o sală din nou întocmită pentru arangiarea de petreceri, ospete etc., precum și o popicarie de iarnă complet închisă.

Anunțând totodată respectuos, că pentru mâncări și beuturi excelente, pe lângă prețurile cele mai ieftine e perfect îngrijit, se recomandă

[2105] 1-3

cu distinsă stimă

erezii lui **I. Habermann.**

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară.** Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a trîns această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institut Tipografic T. Livin Albini.

TABLOUL
Deputațiunii române la Viena.

Cu 2 fl.

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE”

În mărime 33x50 cm.

Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Tabloul apărătorilor.

Cu 3 fl.

TABLOUL
BIUROULUI DE PRESĂ.

Cu 3 fl.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.